

บทที่ 3 ประเมินวิธีวิจัย

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ที่ใช้แนวทางการศึกษาประสิทธิภาพของการบนถ่ายสินค้าที่ทำเรื่องในประเทศเมริกาของ Sarahelen R. Thompson ซึ่งใช้เครื่องมือชี้วัดประสิทธิภาพในการใช้ทำเรื่องบนถ่ายสินค้าไว้ 2 ชนิดคือ Load Factor และ Scale Factor โดยที่ Load Factor เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการใช้ทำเรื่องบนถ่ายสินค้าในระยะสั้น โดยเป็นค่าที่แสดงสัดส่วนการบนถ่ายสินค้าผ่านทำเรื่อต่อปริมาณสินค้าที่บนผ่านทำเรื่อได้เต็มความสามารถ ส่วน Scale Factor เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดประสิทธิภาพการบนถ่ายสินค้าในระยะยาว โดยเป็นค่าที่แสดงความสามารถในการขยายการบนส่งสินค้าอันก่อให้เกิดต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยลดลง

การศึกษานี้ได้ประยุกต์เครื่องมือชี้วัดประสิทธิภาพการบนถ่ายสินค้าผ่านทำเรื่องมาใช้วัดประสิทธิภาพการจัดการขยะติดเชื้อ โดยเฉพาะโดยกำหนดให้ Load Factor เป็นค่าที่แสดงอัตราส่วนระหว่างปริมาณขยะติดเชื้อที่เพาในขณะนั้นต่อปริมาณขยะติดเชื้อที่สามารถเผาได้อย่างเต็มความสามารถของเตาเผา ส่วน Scale Factor นั้นไม่ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้เนื่องจากการหาประสิทธิภาพระยะยาวจำเป็นต้องใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาหลายช่วงเวลาซึ่งในการศึกษารั้งนี้มีข้อมูลที่จำกัดอาจไม่เพียงพอ

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ใช้ข้อมูล 2 ประเภทดังนี้

3.1.1 ข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของระดับความชื้น โดยเฉลี่ยของขยะติดเชื้อในโรงพยาบาลราษณครเชียงใหม่โดยใช้ตู้วัดความชื้น กำหนดกลุ่มตัวอย่างและจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจตามประเภทแหล่งกำเนิดขยะที่มีลักษณะของผู้ป่วยและกิจกรรมทางการแพทย์แตกต่างกันดังนี้

ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยในภาวะวิกฤติ

5 กิโลกรัม

ขยะติดเชื้อจากห้องผ่าตัด

5 กิโลกรัม

ขยะติดเชื้อจากห้องคลอด	5 กิโลกรัม
ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยสูตินรีเวช	5 กิโลกรัม
ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยศัลยกรรม	5 กิโลกรัม
ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยอายุรกรรม	5 กิโลกรัม
ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยกุมารเวชกรรม	5 กิโลกรัม
ขยะติดเชื้อจากห้องผู้ป่วยกระดูกและออร์โทปิดิกส์	5 กิโลกรัม
นอกสถานที่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จริงจากภาคสนามผู้วิจัยอาศัยการเข้าร่วมสังเกตการณ์การจัดการขยะติดเชื้อที่ดำเนินการโดยหน่วยงานบริการพยาบาลและหน่วยรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค	

3.1.2 ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลซึ่งค้นคว้าจากเอกสารต่างๆที่ได้จัดทำโดยโรงพยาบาลราชวิถีเชียงใหม่ โดยมีประเภทและแหล่งที่มาของข้อมูลทุติยภูมิดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปและการจัดการขยะในโรงพยาบาลราชวิถีเชียงใหม่ ได้แก่ ประเภทและแหล่งกำเนิดของขยะในโรงพยาบาล วิธีการจัดเก็บ การคัดแยกขยะ การเคลื่อนย้าย การรวบรวมและการทำลายขยะในโรงพยาบาล ปริมาณขยะทั่วไปและขยะติดเชื้อตั้งแต่พุทธศักราช 2538-2540 โดยรวมรวมข้อมูลจากหน่วยงานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม

2. ข้อมูลเตาเผาขยะติดเชื้อ ได้แก่ คุณสมบัติของเตาเผา ประสิทธิภาพของเตาเผา ลักษณะและขนาดของเตาเผา และ โครงสร้างของเตาเผา โดยรวมจากหน่วยพัสดุ

3. ข้อมูลการใช้เตาเผาขยะติดเชื้อในปีพุทธศักราช 2540 ได้แก่ ปริมาณขยะติดเชื้อที่เผาต่อวัน ระยะเวลาในการเผาต่อวัน ปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาต่อวัน ปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการเผาต่อวัน จากหน่วยงานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม

4. ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะโดยใช้เตาเผา ในโรงพยาบาลราชวิถีเชียงใหม่ ได้แก่ ค่าจัดสร้างเตาเผา พร้อมโรงเรือน ค่าที่ดิน ค่าน้ำมันดีเซล ค่าเชื้อมบำรุง ค่าแรงงาน ค่าน้ำยาฆ่าเชื้อ โรค ค่าถุงพลาสติกและค่าไฟฟ้า

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยใช้อุปกรณ์และสถิติรายงานเกี่ยวกับการขัดการขยายในโรงพยาบาลราษฎรเชียงใหม่ จากหน่วยงานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งหน่วยพัสดุ ส่วนการสำรวจความชื้นของขยายติดเชื้อใช้ถุงพลาสติกสีแดงบรรจุขยะติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดขยายแล้วนำมาวัดความชื้นในตู้วัดความชื้นแบบ Air Oven Method โดยควบคุมอุณหภูมิของตู้ 80 องศาและบันทึกค่าระดับความชื้นลงในแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในหน่วยงานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม หน่วยพัสดุของโรงพยาบาลราษฎรเชียงใหม่

3.3.2 ทำการเก็บรวบรวมขยะติดเชื้อในโรงพยาบาลราษฎรเชียงใหม่จากห้องผู้ป่วยในภาวะวิกฤต ห้องผ่าตัด ห้องคลอด ห้องผู้ป่วยสูตินรีเวช ห้องผู้ป่วยศัลยกรรม ห้องผู้ป่วยอายุรกรรม ห้องผู้ป่วยกุมารเวชกรรม ห้องผู้ป่วยกระดูกและออร์โธปิดิกส์ โดยบรรจุในถุงพลาสติกสีแดงจากแหล่งกำเนิดขยะติดเชื้อแห่งละ 5 กิโลกรัม เมื่อได้ขยะติดเชื้อตามปริมาณที่ต้องการจึงมัดปากถุงให้แน่นเพื่อพร้อมที่จะนำไปขยายน้ำจากแหล่งกำเนิดต่อไป

3.3.3 นำขยะติดเชื้อที่ได้จากห้องผู้ป่วยต่างๆ ในโรงพยาบาลราษฎรเชียงใหม่มาวัดระดับความชื้นค่าวัตต์ตู้วัดความชื้น โดยใส่ขยะติดเชื้อคราวละ 1 กิโลกรัมเข้าไปในตู้วัดความชื้นใช้เวลาประมาณ 24 ชั่วโมงซึ่งจะได้ค่าระดับความชื้นของขยะติดเชื้อนั้น

3.3.4 รวบรวมข้อมูลทุกดิจิทัลสถิติรายงานปริมาณขยะทั่วไป ขยะติดเชื้อในแต่ละวัน ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาขยะติดเชื้อ ระยะเวลาที่ใช้ในการเผาขยะติดเชื้อ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเผาฯ

3.3.5 สอบถามผู้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมและการเข้าสังเกตการณ์ในขั้นตอนของการกำจัดขยะติดเชื้อเพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการกำจัดขยะติดเชื้อ

3.4 สติติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้สติติที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.4.1 สติติเบื้องต้น ประกอบด้วย

1) จำนวน ความถี่ และร้อยละของปริมาณบะติดเชื้อที่เพาแต่ละวัน

2) ค่าเฉลี่ยของปริมาณบะทั่วไป ปริมาณบะติดเชื้อ ระยะเวลาในการเพาบะติดเชื้อแต่ละวันและต้นทุนของการกำจัดบะติดเชื้อ โดยได้จากสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

โดยที่ X คือ ค่าของข้อมูล

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

N คือ จำนวนข้อมูล

3) อัตราการเพาบะติดเชื้อจากอัตราส่วนระหว่างปริมาณบะติดเชื้อแต่ละวันกับระยะเวลาที่ใช้ในการเพา

4) อัตราการใช้เชื้อเพลิงจากอัตราส่วนระหว่างปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเพาบะติดเชื้อแต่ละวันกับระยะเวลาที่ใช้ในการเพา

5) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณบะติดเชื้อแต่ละวัน จากสูตรดังนี้

$$\delta = \sqrt{\frac{\sum(X-\mu)^2}{N}}$$

โดยที่ δ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณยะติดเชื้อ^{*}
 X คือปริมาณยะติดเชื้อแต่ละวัน
 μ ค่าเฉลี่ยปริมาณยะติดเชื้อแต่ละวัน
 N คือจำนวนข้อมูลที่ใช้

3.3.2 สถิติวิเคราะห์ ประกอบด้วย

1) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร โดย

-หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเพาบะติดเชื้อกับอัตราการใช้เชื้อเพลิง จากสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{\sum(X-\bar{X})(Y-\bar{Y})}{\sqrt{\sum(X-\bar{X})^2(Y-\bar{Y})^2}}$$

โดยที่ r_{xy} คือ สัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และตัวแปร Y

X คือ อัตราการเพาบะติดเชื้อแต่ละวัน
 $\bar{X}$ ค่าเฉลี่ยของอัตราการเพาบะติดเชื้อแต่ละวัน
 Y คือ อัตราการใช้เชื้อเพลิงแต่ละวัน
 $\bar{Y}$ ค่าเฉลี่ยของอัตราการใช้เชื้อเพลิงแต่ละวัน

-การทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร โดยใช้ T-test

สมมุติฐานที่ใช้ในการทดสอบคือ

H_0 : ตัวแปรทั้งสองตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกัน

H_1 : ตัวแปรทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานคือ T-test ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$t = r_{xy} \cdot \sqrt{\frac{n-2}{1-r_{xy}^2}}$$

โดยที่ r_{xy} คือ สัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X และตัวแปร Y
 n คือ จำนวนข้อมูล

การตัดสินใจจะปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 เมื่อ t ที่คำนวณได้จากสูตรดังกล่าวมีค่ามากกว่า t ที่ได้จากตาราง โดยอาศัย df ซึ่งเท่ากับ $(n-2)$ และระดับนัยสำคัญ α หรือปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 เมื่อ $p\text{-value}$ ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ α

2) วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ในการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของปริมาณยะคัวychanges ในตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวคือช่วงเวลา โดยความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยะและช่วงเวลาเป็นรูปแบบเชิงเส้นตรง

รูปแบบของสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเป็นดังนี้

$$\hat{Y} = a + b X$$

โดยที่ $\hat{Y}$ เป็นค่าประมาณแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงปริมาณยะที่ได้จากการ
 a เป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่แสดงถึงระยะตัดแกน Y
 b เป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่แสดงถึงความชันของเส้นตรง
 X เป็นช่วงเวลา

-การประมาณค่าตัวแปรตาม Y โดยกำหนดตัวแปรอิสระ X นั้นจะใช้วิธีการที่เรียกว่าวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least-Square method) ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ a และ b โดย

พยายามทำให้ผลต่างของค่าตัวแปรตามที่ได้จากการสังเกตและค่าประมาณเมื่อนำมาคำนวณแล้วมีค่าน้อยที่สุด

การคำนวณหาค่าที่เกี่ยวข้องใช้สูตรดังนี้

$$a = \frac{\sum XY - \sum X \sum Y}{N \sum X^2 - (\sum X)^2}$$

$$b = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{N \sum X^2 - \sum (X)^2}$$

$$S(a) = S_{yx} \sqrt{\frac{\sum X^2}{N \sum (X - \bar{X})^2}}$$

$$S(b) = S_{yx} \sqrt{\frac{1}{(X - \bar{X})^2}}$$

$$S_{yx} = \frac{\sum (Y - \hat{Y})^2}{N-2}$$

$$R^2 = \frac{\sum (X - \bar{X})(Y - \bar{Y})}{\sum (X - \bar{X})^2 \sum (Y - \bar{Y})^2}$$

N = จำนวนตัวอย่างที่นำมาใช้ในการคำนวณ

S_{yx} = ค่าคาดเดือนมาตรฐานของการประมาณค่า Y โดยตัวแปร X

$S(a)$ = ค่าคาดเดือนมาตรฐานของการประมาณค่า α โดยตัวแปร a

$S(b)$ = ค่าคาดเดือนมาตรฐานของการประมาณค่า β โดยตัวแปร b

R^2 = ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงบวก ได้ค่า R^2 เป็นค่าที่ใช้เชิงการเปลี่ยนแปลงของค่า Y ที่เกิดจากค่า X โดยที่

R^2 ที่มีค่ามากแสดงว่าสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของค่า Y จากตัวแปรอิสระ X ที่อยู่ในสมการถดถอยนั้นได้ดี

R^2 ที่มีค่าต่ำแสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของค่า Y ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระ X ที่อยู่ในสมการถดถอยนั้นได้

-การทดสอบสมมุติฐาน

จากรูปแบบของสมการถดถอยในรูปประชาร์คือ

$$Y = \alpha + \beta X + \varepsilon$$

เราสามารถกำหนดสมมุติฐานแล้วทดสอบได้ 2 ลักษณะคือ

1) การทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับค่าคงที่ (α)

เป็นการทดสอบเกี่ยวกับชุดตัวบันทวน Y ของสัมภพถดถอยซึ่งอาจจะกำหนดในรูปแบบทั่วไป
ดังนี้

H_0 : α เท่ากับค่าคงที่

H_1 : α ไม่เท่ากับค่าคงที่

ค่าสถิติที่ใช้ T-test ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้คือ

$$t = \frac{\alpha - \text{ค่าคงที่}}{S(\alpha)}$$

จะปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 เมื่อ t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า t จากตารางที่นัยสำคัญ α

$$df = (n-2)$$

2) การทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับค่าคงที่ (β)

เป็นการทดสอบตัวแปรอิสระ X มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม Y จริงหรือไม่ซึ่งกำหนด
สมมุติฐานในรูปแบบทั่วไปดังนี้

H_0 : ตัวแปรอิสระ X ไม่มีผลต่อตัวแปรตาม Y

H_1 : ตัวแปรอิสระ X มีผลต่อตัวแปรตาม Y

ค่าสถิติที่ใช้ T-test ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$t = \frac{b - \text{ค่าคงที่}}{S(b)}$$

จะปฏิเสธสมมุตฐาน H_0 เมื่อ t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า t จากตารางที่นัยสำคัญ α

$$df = n - 2$$